

Бутник О. А.

Психолог (практика у напрямку психоаналітичної психотерапії), Українська асоціація психоаналітичної психотерапії, м.Київ, Україна.

ЕТИЧНІ ПРИНЦИПИ ПРИ НАДАННІ ПСИХОЛОГІЧНИХ ПОСЛУГ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ.

В сучасних умовах в Україні в зв'язку з поширенням психотравмуючих подій зростає попит населення на психологічні послуги. Значна кількість фахівців психологів, що практикують у напрямках різних психологічних видів психотерапії надають ці послуги. Дехто з фахівців пройшли додаткове навчання та є членами професійних спілок, наприклад, таких, як Українська спілка психотерапевтів (УСП). Дехто отримав додаткове навчання на різноманітних короткотривалих курсах та тренінгах і не є членами будь яких професійних спілок, але наповнюють ринок пропозиціями своїх послуг. На сьогоднішній день в Україні відсутній будь який контроль за діяльністю надавачів психологічних послуг. Це створює досить хаотичне поле психологічних послуг, в якому важко орієнтуватися людям, що бажають отримати психологічні послуги.

Основна загроза неупорядкованої діяльності полягає в тому, що не формується загальна культура психологічних послуг. Психологи розглядаються суспільством в одному ряду з «астрологами», «екстрасенсами», «гадалками», «магами» і таке інше. Крім того в таких умовах у самих психологів зникає намагання до професійного росту. І все це загалом не сприяє підвищенню якості психологічних послуг.

Варіна Г. Б.,

ст.викл. кафедри психології

Каткова Т. А.,

ст.викл. кафедри психології, Мелітопольський державний педагогічний університет імені Богдана Хмельницького, м. Мелітополь, Україна

ПСИХОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ФЕНОМЕНУ ЖИТТЄСТІЙКОСТІ

В час соціально-економічних та суспільних перетворень у нашій державі, зростає увага до більш продуктивного використання трудових ресурсів, істотно підвищилися значення показників стану психологічного здоров'я та благополуччя працівників, зайнятих в самих різних сферах, а здоров'я розглядається як необхідна умова високого трудового потенціалу.

Професійне здоров'я, на думку Харькіна В.П. і Грой-

сман О.Л. , являє собою певний рівень характеристик здоров'я фахівця, який відповідає вимогам професійної діяльності і забезпечує її високу ефективність, як властивість організму зберігати необхідні компенсаторні і захисні механізми, що забезпечують професійну надійність і працездатність у всіх умовах і на всіх етапах професійної діяльності [2]. В результаті теоретико-методологічного аналізу нам вдалося визначити компоненти життєстій-

Одна з істотних проблем психологічної практики - це її результативність. Відсутність чітких критеріїв результативності. Залежність результативності не тільки від роботи фахівця але і від клієнта та його прагнення до особистих змін. Все це створює несприятливу основу для того, щоб психологічна практика зайняла належне окреме місце серед допоміжних професій в Україні.

З моєї точки зору, має місце один з важливіших критеріїв якості психологічних послуг – це дотримання психологом етичних правил та принципів.

Для діяльності психолога за етичними принципами та правилами недостатньо тільки знань. Така діяльність передбачає наявність певного рівня психологічного функціонування фахівця. Тобто, дотримання етичних принципів та правил - це особистісна та психологічна здатність фахівця.

В доповіді представлено які особистісні та психологічні якості необхідні фахівцю для здійснення психологічної практики відповідно до етичних принципів та правил, яким чином це досягається на прикладі стандартів навчання в Українській асоціації психоаналітичної психотерапії та яким чином це контролюється.

кості особистості. Найбільш повно і точно, на думку Д.А. Леонт'єва, поняття життєстійкості описав С. Мадді. життєстійкість представляє собою систему переконань людини про себе, про світ і про відносини з ним, яка складається з трьох компонентів (залученості, контролю, прийняття ризику) і сприяє оцінці подій як менш травматичних і успішному співволодінню зі стресом [3]. Компонент «залученість» (commitment) визначається як «Переконаність в тому, що залученість в те, що відбувається, дає максимальний шанс знайти щось достойне і цікаве для особистості». Людина з розвиненим компонентом залученості отримує задоволення від власної діяльності. Контроль (Control) є переконаність в тому, що боротьба дозволяє вплинути на результат того, що відбувається, нехай навіть це вплив не абсолютно і успіх не гарантований. Прийняття ризику (challenge) - переконаність людини в тому, що все те, що з ним трапляється, сприяє його розвитку за рахунок знань, які з досвіду, - неважливо, позитивного або негативного. Вивчаючи процентне співвідношення

вираженості компонентів життєстійкості серед студентів психологів Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького, виявлено, що у 66% студентів такий компонент життєстійкості як «прийняття ризику» високо виражений, приблизно 7% мають низький рівень вираженості даного показника, а 27% - середній рівень вираженості. Такий компонент життєстійкості, як «контроль» має високий рівень вираженості у 23% студентів і 23% - низький, відповідно, 54% студентів мають середній рівень вираженості «контролю». «Залучення» високо виражена всього у 7% студентів і 20% мають низький рівень вираженості, «залученості», 73% мають середній рівень вираженості. В цілому, у 27% студентів високий рівень життєстійкості, у 60% середній рівень і лише у 13% спостерігається низький рівень вираженості життєстійкості. Таким чином, життєстійкість спонукає особистість турбуватися за власне здоров'я та включатися у підтримуючу соціальну взаємодію, що є передумовою формування екзистенційно ефективних способів опанування труднощів [1].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Варіна Г.Б. Пропріум професійної стійкості майбутнього практичного психолога /Г.Б. Варіна// Науково-практичний журнал Південноукраїнського національного педагогічного університету ім. К.Д. Ушинського «Наука і освіта» / Серія «Психологія» - 7/СХХХVI, Одеса, 2015. – С. 9-15
2. Ларіна Т.О. Життєстійкість як життєве завдання особистості / Актуальні проблеми психології: Психологічна герменевтика / За ред. Н.В. Чепелевої. – К. : ДП «Інформаційно-аналітичне агентство», 2007. – Том 2, вип. 5. – С. 131-138
3. Леонт'єв Д. А., Рассказова Е. И. Тест жизнестойкости /Д.А. Леонт'єв, Е.И. Рассказова. – М.: Смысл, 2006 – 63с.

Прокоф'єва О. О.

к.психол.н., доц., доцент кафедри психології, Мелітопольський державний педагогічний університет імені Богдана Хмельницького, м. Мелітополь, Україна

Шульга О. С.а

психолог 42 відділення, Комунальне підприємство Дніпропетровська клінічна психіатрична лікарня, м.Дніпро, Україна

ЕЛІМІНАЦІЯ СТРЕСОГЕННИХ ФАКТОРІВ У СТУДЕНТСЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ ЯК СКЛАДОВА ОХОРОНИ ПСИХІЧНОГО ЗДОРОВ'Я

Актуальність досліджень психічного здоров'я студентів визначається наявністю стресогенних факторів в студентському середовищі, таких як ситуації іспитів, періоди соціальної адаптації, необхідність особистісного самовизначення в майбутньому професійному середовищі та ін. Стрес і його наслідки становлять серйозну загрозу психічному здоров'ю індивіда.

Особливо це відноситься до молодіжного та студентського періоду в житті людини, коли особистісні ресурси здаються нескінченними, а оптимізм по відношенню до власного здоров'я переважає над турботою про нього. Сильна орієнтація на переживання цього, висока мотивація досягнень витісняють з свідомості студента можливі побоювання,

пов'язані з наслідками тривалого стресу. Студентський вік характеризується різноманітними емоційними переживаннями, що відображається в стилі життя, що виключає турботу про власне здоров'я, оскільки така орієнтація традиційно приписується старшому поколінню і оцінюється молодістю людиною як «неприваблива й нудна». У цей час обмежені також